

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-282/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te više sudske savjetnice, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, kojeg zastupa, temeljem generalne punomoći broj: , protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Cestica, koju zastupa odvjetnica, i, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 5. prosinca 2018.

presudio je

- I. Tužbeni zahtjev se usvaja.
Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-03/18-11/435, urbroj: 376-10-18-8 od 14. lipnja 2018.
- II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Cestica prema evidenciji Općinskog suda u Varaždinu, Zemljišnoknjižnog odjela Varaždin dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI), prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 2018-18-0054-001-001 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. ovog rješenja prema površni zemljišta na kojima se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Varaždin ili podredno

Područni ured za katastar Varaždin, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Cestica ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke III. ovog rješenja od 22. ožujka 2018. nadalje, odnosno dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine Cestica ukoliko je ista nastupila nakon 22. ožujka 2018., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Varaždin dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom V. izreke obvezuje se tužitelj u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točke I., II. i III. ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi tužitelju i Općini Cestica. Nadalje točkom VI. izreke obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Cestica naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Obvezuje se Općina Cestica omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. ovoga rješenja (točka VII. izreke).

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu i u bitnome navodi da nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke za donošenje rješenja i obvezivanje tužitelja na plaćanje naknade za pravo puta sve dok je između tužitelja i zainteresirane osobe na snazi Ugovor o služnosti te se poziva na članak 8. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Navodi da prema Pravilniku do obveze plaćanja naknade za pravo puta dolazi samo u slučaju ukoliko ne postoji uređen (ugovorni) odnos, koji predstavlja zaseban i isključiv pravni temelj korištenja nekretnine i plaćanja naknade za takvo korištenje. Takav zaseban i isključiv pravni temelj proizlazi iz članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o elektroničkim komunikacijama, po kojem tužitelj, kao infrastrukturni operator, može, isključujući alternativno ili koristiti vlastite nekretnine i/ili nekretnine drugih u svrhu građenja, održavanja, razvoja i korištenja EKI ili zasnovati pravo puta u skladu sa zakonom. Navodi kako prema stajalištu Visokog upravnog suda izraženom u presudi poslovni broj: UsII-130/17 od 6. rujna 2017. postojanje pravnog temelja u obliku, kao što je to u ovom slučaju predmetni Ugovor o služnosti, predstavlja zapreku za donošenje rješenja kojim bi se tužitelju naložilo plaćanje naknade za pravo puta. Ističe kako je temeljem izdanog računa zainteresirane već podmirio ugovorenu naknadu za služnost za cijelu 2018. godinu, dakle za isti vremenski period za koji se sada tužitelj obvezuje platiti naknadu za pravo puta. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da nije imao saznanja da je za vrijeme trajanja postupka kao i donošenja rješenja bio na snazi Ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama, sklopljen između tužitelja i zainteresirane osobe 12. prosinca 2008., a niti je imao saznanja da je zainteresirana osoba 25. travnja 2018. izdala račun broj: 46/2018 radi naplate naknade temeljem tog Ugovora i da je isti plaćen 10. svibnja 2018. od strane tužitelja. Ističe kako o navedenom tužitelj ni zainteresirana osoba nisu obavijestili tuženika tijekom postupka.

Zainteresirana osoba, Općina Cestica u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je pogrešan stav tužitelja kako nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke za donošenje osporenog rješenja jer je Ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 12. prosinca 2008. otkazala dopisom od 20. srpnja 2018., a koji otkaz je tužitelj zaprimio 23. srpnja 2018. Obrazlaže zašto smatra da postojanje predmetnog ugovora nije upravna stvar, a niti predstavlja prethodno pitanje pri rješavanju postupka utvrđivanja infrastrukturnog

operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine. Smatra da je rješenje zakonito te predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev te ujedno i potražuje trošak za sastav odgovora na tužbu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je Općina Cestica, ovdje zainteresirana osoba, podnijela tuženiku 22. ožujka 2018. zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu zainteresirane osobe te utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na temelju članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 132/12., 80/13., 71/14., 72/17.) i članka 5. stavka 1. Pravilnika o potvrđi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.).

Tuženik je odlučujući o predmetnom zahtjevu utvrdio da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu zainteresirane osobe te je utvrdio da je tužitelj dužan plaćati zainteresiranoj osobi godišnju naknadu od 22. ožujka 2018., nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva zainteresirane osobe na nekretninama.

Iz navoda tužitelja i podataka spisa predmeta proizlazi da je u vrijeme podnošenja zahtjeva zainteresirane osobe 22. ožujka 2018., između tužitelja i zainteresirane osobe bio na snazi Ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama sklopljen 12. prosinca 2008., i da je tužitelj platio naknadu temeljem tog Ugovora po računu koji mu je izdala zainteresirana osoba 25. travnja 2018., te se u prilog svojim tvrdnjama poziva se i na članak 8. stavak 4. navedenog Pravilnika.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe kako je Ugovor otkazala dopisom 20. srpnja 2018., koji je tužitelj zaprimio 23. srpnja 2018., dakle, nakon podnošenja predmetnog zahtjeva.

U konkretnom slučaju radi se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta po zahtjevu upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine, a u kojem se postupku utvrđuje i obveza infrastrukturnog operatora na plaćanje naknade za pravo puta, a ne o prestanku obveza plaćanja naknade za pravo puta kakvu ima u vidu odredba članka 8. stavka 4. Pravilnika. Navedena odredba propisuje da obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine.

Prema ocjeni ovoga Suda, u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, u okolnostima konkretnog slučaja, postojanje ugovornog odnosa između tužitelja i zainteresirane osobe predstavlja zapreku za utvrđivanje naknade o pravu puta u ovom postupku, budući i sama zainteresirana osoba u odgovor na tužbu navodi da je govor otkazala dopisom 20. srpnja 2018., koji je tužitelj zaprimio 23. srpnja 2018. nakon podnošenja zahtjeva. Stoga ovaj Sud nalazi da nije bilo mjesta donošenju osporenog rješenja prije nego li je taj ugovorni odnos otkazan, odnosno raskinut.

Slijedom navedenog trebao je temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) presuditi kao pod točkom I. izreke.

Odluka o troškovima spora (točka II.) temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

Odluka o objavi presude (točka III.) temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 5. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	21.12.2018. 8:14:05		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/67	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-18-3	Špis	0	

